

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.968 van 21 november 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 16 juni 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 14 mei 2008 tot weigering van een visum type D.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker diende op 17 december 2007 bij de Belgische ambassade te Sofia een aanvraag in tot het verkrijgen van een visum type D teneinde zijn in België verblijvende echtgenote te vervoegen.

1.2. Op 14 mei 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van een visum type D. Deze beslissing, die op 15 mei 2008 ter kennis werd gebracht aan verzoeker, is gemotiveerd als volgt:

“(...)

Betrokkene kan zich niet beroepen op de bepalingen van artikel 10, § 1 eerste lid, 4° van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat betrokkenes echtgenote de leeftijd van eenentwintig jaar niet heeft bereikt;

Betrokkene kan zich evenmin beroepen op de bepalingen van artikel 10, § 1, eerste lid, 1° van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aangezien de in België gevestigde echtgenote van betrokkene geen bewijs voorlegt van tenminste zestig werkdagen officiële tewerkstelling in ons land en haar huidige beroepsactiviteit, zoals bepaald door de Belgisch-Joegoslavische Overeenkomst dd. 23/07/1970;

Deze visumaanvraag wordt derhalve geweigerd.

(...)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. De rechtspleging.

Verzoeker vraagt in zijn repliekmemorie om de ingestelde vordering te laten behandelen door een Franstalige kamer van de Raad. Hij wijst er op dat aangezien hij steeds geopteerd heeft voor het gebruik van de Franse taal in zijn relaties met de federale overheidsdiensten, deze taal, overeenkomstig artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, als proceduretaal dient gebruikt te worden.

De vraag van verzoeker om de zaak te verwijzen naar de Franstalige kamer bij de Raad hangt samen met de vraag naar de gegrondheid van het door verzoeker aangevoerde enig middel. Daar zal blijken dat het door verzoeker aangevoerde middel faalt, is er geen reden om de huidige vordering te laten behandelen door een Franstalige kamer.

3. Onderzoek van het beroep.

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 41, § 1, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Verzoeker stelt dat hij de Franse taal heeft gebruikt in zijn betrekkingen met de federale overheid, zodat het bestuur de taalwetgeving heeft geschonden door hem de motieven van de bestreden beslissing in het Nederlands ter kennis te brengen. Verzoeker benadrukt in zijn repliekmemorie dat de bijlagen die gevoegd werden bij zijn visumaanvraag opgesteld werden in de Franse taal.

De stelling van verzoeker dat hij gebruikt maakte van de Franse taal vindt geen steun in het administratief dossier dat door verweerder werd neergelegd. Uit dit dossier blijkt dat verzoeker zijn aanvraag indiende in de Engelse taal. Uit het gegeven dat een aantal overtuigingsstukken die hij bij zijn aanvraag voegde opgesteld werden in de Franse taal kan niet afgeleid worden dat verzoeker zich tot het bestuur gericht heeft in de Franse taal. Bovendien blijkt dat verzoeker bij een verblijf in België, in het kader van een asielaanvraag, een Nederlandstalige procedure doorliep en zich via zijn toenmalige raadvrouw in het Nederlands tot het bestuur richtte, zodat het niet kennelijk onredelijk is om verzoeker te antwoorden in de landstaal waarvan hij in het verleden gebruik maakte.

Het middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend en acht door:

dhr. G. DE BOECK, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. CORNELIS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS.

G. DE BOECK.